

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Segneri E Societate Jesu, Qvadráginta
Sermones**

Segneri, Paolo

Antverpiae, 1695

Themata Sev Argumenta Sermonum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52734)

THEMATA

SEV

ARGUMENTA SERMONUM.

SERMO I.

In die Cinerum.

Demonstratur summa illorum temeritas, qui cum sciunt, se esse mortales omni temporis momento, nihilominus tamen peccati mortalis conscij vivunt, & eidem inhærent vel ad momentum.

SERMO II.

Die Iovis post Cineres.

Ostenditur, quam DEUS longè fidelior Amicus sit, quam homines,

SERMO III.

Die Veneris post Cineres.

Quisquis offensus veniam negat, rationum momentis vincitur, & Divinis & humanis, illam dandam esse, nisi stultus malit sibi ipsi nocere amplius, quam inimico suo.

SERMO IV.

Primâ Dominicâ Quadragesimâ.

Ostenditur etiam inter Christianos Catholicos paucos esse, qui famem habeant Verbi DEI, unde non amplius mirum videri debeat, etiam inter ipsos Christianos, paucos salvari.

SERMO V.

Die Luna post primam Dominicam.

Distinctè explicatur horrenda

confusio, quam in extremo die Iudicij experietur peccator, in ruborem datus, toto mundo præsentè.

SERMO VI.

Die Martis post primam Dominicam.

Quanta sit peccatoris, quamque summa stultitia, sese contra DEUM opponere.

SERMO VII.

Die Mercurij post primam Dominicam.

Deploratur luctuosa plurimum socordia, in negotio salutis æternæ.

SERMO VIII.

Die Iovis post primam Dominicam.

Animantur pij, ut animosè vincant respectus humanos sanctâ quadam impudentiâ.

SERMO IX.

Die Veneris post primam Dominicam.

Orator partes legati ex altero mundo assumit, & perorat in favore animarum in flammis purgantibus.

SERMO X.

Dominicâ secundâ Quadragesimæ.

Ad paradisi amorem excitandum inter fideles, non aliud ipsis pro debili nostra capacitate representatur,

Themata seu Argumenta Sermonum.

tur, quam primus animæ beatæ ingressus in gloriam.

SERMO XI.

Die Luna post secundam Dominicam.

Error eximitur temerariis illis, qui pœnitentiam usque in mortis articulum differunt, ne ullus illorum tandem numerari debeat inter peccatores delusos.

SERMO XII.

Die Martis post secundam Dominicam.

Ostenditur, quanti momenti sit, ut ille, qui peccator esse perseverat, saltem modestus peccator sit.

SERMO XIII.

Die Mercurij post secundam Dominicam.

Detestabilis esse ostenditur ille amor, quo quidam Domum & familiam suam complectuntur, quam volunt potentem & divitem facere, mediis iniquis, cum amor iste, si tamen amor est, crudelis vocandus sit.

SERMO XIV.

Die Iovis post secundam Dominicam.

Visitatio Inferni carcere, non invenitur tantas inter pœnas, ullum solatium, unde concluditur, meritò fugiendum esse locum illum, in quo nil est, nisi purum malum.

SERMO XV.

Die Veneris post secundam Dominicam.

Ex calamitatibus nostri temporis

& ætatis, quibus à DEO asperrimè flagellati sumus, omnis incredulus confunditur, doceturque, si minis Divinis fidem porrò negare pergat, etiam ipsi fulmen expectandum.

SERMO XVI.

Dominica tertia Quadragesima.

Deridetur illius conversio, qui peccatum vult relinquere, nec tamen fugere occasiones. Hæc enim est conversio mendax.

SERMO XVII.

Die Luna post tertiam Dominicam.

Monstruosa illorum & exotica ingratitude admirationem meretur, qui non horrent Divina beneficia, malefactis rependere.

SERMO XVIII.

Die Martis post tertiam Dominicam.

Eliditur prætextus ille inanis eorum, qui dicunt, correctionem proximi sibi non incumbere, cum non sint ad id obligati, atque unà scribuntur milites generosi, qui Christum adjuvent in sua expeditione.

SERMO XIX.

Die Mercurij post tertiam Dominicam.

Explicantur Detractori & maledico, tria grandia damna, quæ eodem tempore infert illis, quibus detrahit, illis, cum quibus detrahit, & sibi ipsi detractori unaque exhibetur, melius ipsi esse, non obloqui, sed tacere.

SERMO XX.

Die Iovis post tertiam Dominicam.

Ad reprobendam victoriam cōpendiosam simul ab omnibus fidei & Religionis nostræ inimicis, omnes ad id solum concedendum adiguntur, virtute solius luminis naturalis, hanc propositionem credere: *Christus est DEUS.*

SERMO XXI.

Die Veneris post tertiam Dominicam.

Unicuique salutis suæ verè studio ostenditur, opportunitatem salutis debere in tempore suo, capillis arripi, hoc est, res modicas non esse negligendas.

SERMO XXII.

Dominicâ Quartâ Quadragesimæ.

Causa pauperû penes divites agitur, qui nec superflua quidem bonorum suorum ipsis elargiri volunt.

SERMO XXIII.

Die Luna post quartam Dominicam.

Ad pravam illam consuetudinē extirpandam, eorum, qui in Templis absque religione & respectu versantur, ostenditur, quàm grave delictum sit, quod à Christo Principe propriâ manu punitum est.

SERMO XXIV.

Die Martis post quartam Dominicam.

Docetur peccatorem non debere judicari secundum formam externam, cum numquam in illo vultus cordi respondere possit.

SERMO XXV.

Die Mercurij post quartam Dominicam.

Infelix eorum fecunditas ostenditur, qui non agnoscunt, quantæ obligationis sit filium habere, aut si agnoscunt debito suo non satisfaciunt.

SERMO XXVI.

Die Iovis post quartam Dominicam.

Animantur Iusti, ut mortem, quacunque horâ adventantem læti excipiant, illiusque memoriâ, & mortis fructum faciant, illam in actionibus omnibus in Consiliariam adlegendam.

SERMO XXVII.

Die Veneris post quartam Dominicam.

Manifestatur tribulatis ad eorum solatium, adversa à DEO immissa nil aliud esse, quàm purum amorem sub odij schemate personatum.

SERMO XXVIII.

Dominica Passionis.

Illachrymatur Orator immensa illorum stupiditati, qui, cum peccati mortalis se reos sciant, adhuc rident.

SERMO XXIX.

Die Luna post Dominicam Passionis.

Ad liberandos bonos ab iniquitudine, quam identidem ab impiis patiuntur, ostenditur istis, quàm inexcusabiles sint, & juxta insanidum, cum ipsi mali sint, pari non possunt alios esse bonos.

SERMO XXX.

Die Martis post Dominicam Passionis.

Manifestatur mundi amatoribus, mundum

mundum Traditorem esse, omnium pessimum.

SERMO XXXI.

Die Mercurij post Dominicam Passionis.

Inter tempestates, quas in cordibus excitat mysterium tremendum humanæ prædestinationis invitantur Auditores, ut anchoram suam in hoc solo portu figant. *Neminem damnari, nisi qui sponte velit.*

SERMO XXXII.

Die Iovis post Dominicam Passionis.

Qui cum sancta Maria Magdalena à peccato vult resurgere, animatur hæc maximi momenti veritate, nullum, quantumvis gravissimum peccatorem esse, qui, si modò velit, non possit ad magnam sanctitatem pertingere.

SERMO XXXIII.

Die Veneris post Dominicam Passionis.

Ad confusionem eorum Pseudopoliticorum, qui ætate nostrâ tot animas pervertunt, ostenditur, nihil utile esse, quod honestum non est, atque ideo graviter decipi illum, qui sibi persuadet, ad hoc ut felix sit, multum juvare esse impium.

SERMO XXXIV.

Dominica Palmarum.

Posteaquam plenè probatum est, meritissimè Christum in triumpho suo titulum mansueti assumpsisse, tandem illatione minime expectatâ infertur: quàm grande malum peccatum sit.

SERMO XXXV.

Die Veneris sancta.

Ut condigna aestimatio fiat eorum, quæ Christus nostri amore patii dignatus est, ostenditur, in toto terrarum orbe, nunquam fuisse dolorem, qui cum Christi dolore comparari possit.

SERMO XXXVI.

Die solemnè Paschatis.

Ut omnes in spem beatæ Resurrectionis animentur, ostenditur, quàm conveniens sit in paradiso & animam & corpus unâ præmiari & gaudere.

SERMO XXXVII.

Die Lunæ post Pascha.

Timet Orator, ne Auditores jam è peccato resuscitati, iterum in illud relabantur, atque hunc relapsum impedire conatur.

SERMO XXXVIII.

Die Martis post Pascha.

Ad animandos Christianos ad vitam spiritualem, eisdem persuadetur, non esse asperam & ingrattam, qualis apparet, sed voluptem & jucundam.

SER-

In Feste S. Iosephi.

*In Feste Beatissima Virginis ab An-
gelo salutata.*

Ex eo, quod inter omnes homi-
nes Divus Iosephus Virgini in
Sponsum assignatus sit, colligitur,
quantum gradum & gratia, & glo-
ria verisimiliter in Cælis obti-
neat.

Indagatur, quousque Christus
sibi in Virgine ejusque anima com-
placuerit, & ex hoc deducitur, u-
numquemque ad illam non quidem
principale, primum tamen debere
refugium habere.

